ECLI:LV:RIRT:2018:0523.C33361118.4.S

Lietas Nr.C33361118

Lietas arhīva Nr.C-3611-18/23

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2018.gada 23.maijā

Rīgas rajona tiesa,

tiesnese I.Gaile,

tiesas sēdes sekretāre S.Jefimoviča,

piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 1.februārī tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk arī – prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka /datums/puses stājušās laulībā un laulībā pusēm /datums/ir piedzimis kopīgs bērns – /pers. C/.

Atbildētājs bērna uzturēšanās nepiedalās jau piecus mēnešus un materiālo atbalstu nesniedz. Atbildētājs neregulāri ir veicis pārskaitījumus 65 *euro* apmērā, bet ar minēto summu nepietiek pat pārtikas iegādei.

Mēnesī bērna uzturēšanai nepieciešami 530 *euro*. Tā kā prasītāja ir bezdarbniece, bet atbildētājam ir algots darbs, kur viņš saņem algu vidēji 800 *euro*, tad prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu un Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, un 205.panta pirmās daļas 1.punktu, lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna /pers. C/ uzturam 250 *euro* mēnesī, sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas brīža tiesā līdz bērna pilngadības sasniegšanai; noteikt nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu; piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

[2] 2018.gada 23.martā tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kur norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst. Nepiekrīt, ka pēdējo piecu mēnešu laikā ģimenei nav sniedzis atbalstu, jo ir maksājis par īri un komunālajiem pakalpojumiem īrētā dzīvoklī. Atbildētājs ar prasītāju joprojām ir laulātie, bet kopā nedzīvo. Puses mutiski vienojās, ka atbildētājs maksās uzturlīdzekļus 125 *euro* mēnesi, kam prasītāja piekrita. Neatsakās no sava vecāka pienākuma maksāt uzturlīdzekļus bērnam, bet no šā gada februāra ir bez darba, tādēļ nav ienākumu un iespējas maksāt uzturlīdzekļus, par ko informēja arī prasītāju. Atbildētājs vēlējās samaksāt uzturlīdzekļu parādu pēc tam, kad būs atradis citu darbu, kam prasītāja piekrita. Lūdz noteikt uzturlīdzekļu apmēru, ņemot vērā atbildētāja finanšu stāvokli. Valsts nodevas maksājumu sadalīt abiem lietas dalībniekiem vienādās daļās, par prasītājas nepatiesu liecību. Kā arī tiesāšanās izdevumus piedzīt vienādās daļās no abiem.

[3] Tiesas sēdē prasītāja uzturēja prasību uz tajā minētajiem pamatiem. Norādīja, ka joprojām ir bez darba, bet veic gadījuma darbus un tā iegūst līdzekļus iztikai. Paskaidroja, ka tie izdevumi, par kuriem ir iesniegti maksājuma čeki, ir ne tikai bērnam, bet arī pašai prasītājai. Norādīja, ka citu pierādījumu, kas var apliecināt izdevumu apmēru bērnam, viņas rīcībā nav un nav nepieciešams laiks šādu pierādījumu iesniegšanai.

[3.1] Atbildētājs tiesas sēdē norādīja, ka prasību neatzīst. Saprot, ka bērna uzturam ir nepieciešami līdzekļi, bet tikai šobrīd ir atradis darbu, tādēļ tikai tagad varēs maksāt, bet ne prasītājas lūgto summu, jo nav pamata uzskatīt, ka bērna uzturam nepieciešama tieši tāda summa, kādu lūdz piedzīt prasītāja.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[4.1] Atbildētājs neapstrīd un ar dzimšanas apliecību /apliecības numurs/ (lietas 8.lapa) pierādīts, ka /datums/dzimis /pers. C/ un viņa vecāki ir puses lietā.

Tāpat lietā netiek apstrīdēts, ka bērns dzīvo pie prasītājas un prasītāja īsteno bērna ikdienas aprūpi.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

[4.2] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam 250 *euro* ik mēnesi līdz bērna pilngadības sasniegšanai, sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas brīža.

Atbildētājs norāda, ka šādu summa bērna uzturam nav spējīgs maksāt, jo ir bezdarbnieks, kā arī norāda, ka nav pamata uzskatīt, ka šāda summa ir nepieciešama bērna uzturam.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmā daļa noteic, ka bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība. Šī likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību, katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo, otro un ceturto daļu līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā, vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, tas ir, ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

No minētā izriet, ka ikviena vecāka pienākums ir nodrošināt bērniem uzturlīdzekļus ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, neatkarīgi no vecāka materiālā stāvokļa un iespējām. Savukārt, nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru virs Ministru kabineta noteiktā minimālā apmēra, nepieciešams novērtēt pušu mantas stāvokli un nepieciešamību nodrošināt bērnu ar iespējami labāku uzturu, ievērojot, ka bērna uzturēšanas pienākums gulstas uz abiem vecākiem līdzīgi, kā arī tiesas pienākums ir izvērtēt un noteikt tādu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, kas samērojams ne tikai ar katra vecāka ienākumiem, bet arī atbilst bērna vajadzībām un faktiskiem izdevumiem.

Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punkts noteic, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros no 2018.gada 1.janvāra ir 430 *euro*.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai ir 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Bērns ir 1 gadu un 10 mēnešus vecs, līdz ar to minimālo uzturlīdzekļu apmērs bērnam 2018.gadā ir 107,50 *euro*.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Ņemot vērā minēto, par nepamatotu atzīstams prasītājas viedoklis, ka prasītāja ir pilnībā atbrīvojama no pierādīšanas pienākuma prasījumā par bērnam piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru.

Tiesa neapšauba un par pamatotu atzīst prasītājas norādīto, ka nav apstrīdams un ir atzīstams par vispārzināmu tas, ka bērnam ir nepieciešams ēdiens, apģērbs, mājoklis, medicīnas aprūpe un higiēnas piederumi, tāpat nav šaubu, ka vecākiem ir pienākums nodrošināt bērniem pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību, tomēr šim pienākumam ir jābūt samērojamam ar bērna faktiskajām vajadzībām un vecāku mantisko stāvokli, līdz ar to prasītājai ir pienākums pierādīt faktiskos izdevumus bērna uzturam, ja piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs ir lielāks, nekā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Prasītāja veikusi piedzenamo uzturlīdzekļu apmēra aprēķinu un norāda, ka bērna uzturam ik mēnesi tērē 530 *euro*, bet atbildētājs materiālo atbalstu faktiski nesniedz, uzturlīdzekļus maksā neregulāri un nelielā apmērā.

No minētā izriet, ka visu bērna uzturam nepieciešamo summu praktiski nodrošina prasītāja.

No lietā iesniegtās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2018.gada 15.janvāra izziņas izriet, ka atbildētāja 2017.gadā otrajā pusgadā ir saņēmusi tikai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izmaksātos pabalstus kopumā 2038,56 *euro* apmēra, tātad prasītājas mēneša vidējie ienākumi ir bijuši 339,76 *euro*.

Prasītāja norāda, ka ir bezdarbniece. Tiesa konstatē, ka no lietā iesniegtās Nodarbinātības valsts aģentūras 2018.gada 22.februāra izziņas Nr.180123-271izz1 (lietas 28.lapa) redzams, ka prasītājai no 2018.gada 23.janvāra ir piešķirts bezdarbnieka statuss.

No Tiesu informācijas sistēmā pieejamajiem datiem redzams, ka prasītājai nepieder nekustamie īpašumi un transportlīdzekļi.

Tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka nav nepieciešams laiks citu pierādījumu iesniegšanai, jo prasītājas rīcībā tādu nav, bet strādā gadījuma darbus, līdz ar to reizēm nopelna papildus līdzekļus.

Līdz ar to tiesa secina, ka prasītāja nav norādījusi visu informāciju par savu mantisko stāvokli, turklāt nav arī pamata atzīt, ka bērna uzturam ik mēnesi ir nepieciešama prasītājas norādītā summa, kuru viņa viena pati šobrīd nodrošina, jo summa, ko prasītāja norāda kā savus ikmēneša izdevumus bērna uzturam, būtiski pārsniedz viņas ikmēneša ienākumus, līdz ar to būtu jāsecina, ka sevis uzturēšanai prasītājai vispār nav nekādu līdzekļu jau vairākus mēnešu, kas neatbilst lietas apstākļiem.

Lietā iesniegti maksājumu uzdevumu un komunālo maksājumu rēķina kopijas (lietas 20.-27., 29.lapa), no kuriem nav pamata konstatēt, ka visi veiktie maksājumi ir tieši bērna uzturam iztērētie līdzekļi, un tos visus ir apmaksājusi prasītāja. Tā, piemēram, lietas 23.lapā redzams, ka 2018.gada 12.februārī veikalā "Maxima" (čeks 307/202) ir iegādāta pārtika un arī alkohols, kas nav atzīstams par bērnam nepieciešamo preci. Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka minētie maksājuma uzdevumi pierāda bērna uzturam nepieciešamos ikmēneša izdevumus, turklāt prasītāja norādīja, ka iesniegtajos maksājuma uzdevumos (čekos) ietverti arī pirkumi, kas nepieciešami pašai prasītājai. Tāpat no lietas materiālos iesniegtā 2018.gada 31.janvāra faktūrrēķina Nr.0118-0026, kas izrakstīts par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu izdevumiem /adrese/, Mārupes novadā, redzams, ka maksātājs ir norādīta cita persona, nevis prasītāja, turklāt prasītāja ir deklarēta citā adresē, /adrese A/, Mārupes novadā.

No prasītājas iesniegtā piedzenamo uzturlīdzekļu aprēķina redzams, ka prasītāja ik mēnesi tērē bērna mēbeļu un tehnisko ierīču iegādei, tajā skaitā auto krēsla iegādei, 60 *euro*, tomēr minētos izdevumus apliecinoši dokumenti lietā nav iesniegti. Turklāt ir apšaubāms, ka gadu un 10 mēnešus vecam bērnam katru mēnesi ir nepieciešamas jaunas tehniskās ierīces, mēbeles, auto krēsls, kuru iegādei jātērē 60 *euro*, pat neskatoties uz to, ka bērns šādā vecumā aug diezgan strauji.

Atbildētājs ir iesniedzis tiesā sava bankas konta izrakstu (lietas 35., 36.lapa), no kura redzams, ka atbildētājs laikā no 2017.gada 4.septembra līdz 2018.gada 6.martam ir saņēmis darba algu kopumā 3630,60 *euro*, tas ir , vidēji mēnesī 605,10 *euro*. Pārskaitījis prasītājai laikā no 2017.gada 30.oktobra līdz 2018.gada 20.martam 339,76 *euro*, tātad vidēji mēnesī 67,95 *euro*.

No minētā secināms, ka atbildētāja maksātie uzturlīdzekļi mēnesī nesasniedz Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, ko atbildētājam ir pienākums maksāt, neatkarīgi no sava mantiskā stāvokļa.

No Tiesu informācijas sistēmā pieejamajiem datiem redzams, ka atbildētājam nepieder nekustamie īpašumi, bet viņš ir reģistrēts kā turētājs 2005.gadā ražotai automašīnai /TL marka/, un īpašnieks 2001.gadā ražotai automašīnai /TL marka/. Par automašīnu /datums/ir maksāts nodokli 162 *euro* apmērā, par automašīnu /TL marka/ nav veikti maksājumi.

No lietā iesniegtā Nodarbinātības valsts aģentūras 2018.gada 12.marta lēmuma Nr.180312-362pies1 (lietas 34.lapa) redzams, ka atbildētājam no 2018.gada 12.marta ir piešķirts bezdarbnieka statuss.

Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka prasītājas iesniegtie dokumenti un aprēķins apstiprinātu, ka bērna uzturam prasītāja ik mēnesi tērē 530 *euro*, un no atbildētāja ir pamats piedzīt 250 *euro*. Tāpat arī tiesa konstatē, ka no lietas materiāliem tiesai ir pamats secināt, ka atbildētāja mantiskai stāvoklis ir būtiski labāks nekā prasītājas mantiskais stāvoklis, un viņa mantiskais stāvoklis ļauj viņam maksāt uzturlīdzekļus prasītājas norādītajā apmērā.

Nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesa ņem vērā gan prasītājas, gan atbildētāja ienākumus un izdevumus, un bērna vajadzības. Izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasītājas pieprasītie uzturlīdzekļi 250 *euro* mēnesī nav atzīstama par tādu summu, ko atbildētājs spētu samaksāt, ņemot vērā viņa mantisko stāvokli. Tiesa nekonstatē, ka atbildētāja pašreizējais mantiskais stāvoklis uzskatāms par tādu, kas ļaut maksāt uzturlīdzekļus lielākā apmērā, kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā. Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs, mainoties Ministru kabineta noteiktajai minimālajai algai, nedrīkst būt mazāki pa Ministru kabineta noteikto.

Tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam ik mēnesi 107,50 *euro* apmērā, bet prasība daļā par uzturlīdzekļu 142,50 *euro* ir noraidāma.

Uzturlīdzekļi piedzenami no brīža, kad iesniegts prasības pieteikums par uzturlīdzekļu piedziņu, jo ar pieteikuma iesniegšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Ņemot vērā minēto, uzturlīdzekļi piedzenami no 2018.gada 1.februāra.

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam 107,50 *euro* apmērā ik mēnesi līdz bērna pilngadības sasniegšana, nosakot, ka līdz bērna septiņu gadu vecuma sasniegšanai piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks kā 25 procenti, bet vecumā no septiņiem gadiem līdz astoņpadsmit gadiem – 30 procenti, no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas

[5] Atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktam prasītāja, ceļot prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam, ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Savukārt Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis

atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 1.un 3.punktu tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Aprēķinot prasības summu, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkta, kas noteic, ka prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu, līdz ar to prasības summa ir 3000 *euro*, kas veidojas, prasīto uzturlīdzekļu ikmēneša summu 250 *euro* reizinot ar 12 mēnešiem. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b)apakšpunktu par prasību 3000 *euro* apmērā maksājama valsts nodeva 354,64 *euro*. Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta daļēji, no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 1290 *euro* apmērā, tas ir, 152,50 *euro*, jo prasība apmierināta 43 procentu apmērā (354,64x43/100).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,39 *euro* (lietas 2.lapa).

Tiesai nav pamata lemts par tiesāšanās izdevumu piedziņu no lietas dalībniekiem vienādās daļās, kā to vēlas atbildētājs, jo prasītāja no tiesāšanās izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota pēc likuma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa apmierina prasītājas lūgumu un nosaka, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam ir izpildāms nekavējoties.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 93., 97., 189., 190., 193., 204.^{1}., 205., 250.^{25} un 250.^{27}pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 107,50 *euro* (viens simts septiņi *euro,* 50 *euro* centi) ik mēnesi no 2018.gada 1.februāra līdz bērna 18 (astoņpadsmit) gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk kā 25 (divdesmit pieci) procenti no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanai, un ne mazāk kā 30 (trīsdesmit) procenti no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no bērna 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 (astoņpadsmit) gadu vecuma sasniegšanai.

Noteikt, ka tiesas spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam izpildāms nekavējoties.

Noraidīt /pers. A/ prasību daļā par uzturlīdzekļu 142,50 *euro* apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 152,50 *euro* (viens simts piecdesmit divi *euro*, 50 *euro* centi).

Valsts nodeva iemaksājama – Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija (atbildētāja vārds, uzvārds un civillietas numurs).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,39 *euro* (četri *euro*, 39 *euro* centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 (atbildētāja vārds, uzvārds un civillietas numurs).

Noteikt, ka tiesas spriedums daļā par tiesas izdevumu samaksu izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde, tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Gaile